

Editorial

La Institució Cultural del CIC, tal com diu el seu nom, a més de ser una comunitat educativa, entén l'educació en un sentit ampli, més enllà del treball a classe. Per això es defineix com a entitat cultural. La cultura forma part de tota la nostra activitat, però de vegades es fa més rellevant amb accions concretes que van més enllà de les activitats escolars quotidianes.

L'acte commemoratiu que es va fer el 19 de desembre passat sobre el 50è aniversari del primer recital d'Els Setze Jutges a l'antiga seu del CICF i l'exposició sobre els orígens i l'evolució d'aquest moviment musical i cultural, més enllà de la repercussió mediàtica que va tenir l'esdeveniment, han estat molt educatius per a tots els nostres alumnes, que han pogut descobrir una part important del nostre patrimoni cultural.

L'actitud de la Institució davant la nostra cultura i la nostra llengua és ben clara. Donem normalitat al fet lingüístic i cultural propis. Per això, per a aquest nou número de Segell hem volgut tenir un diàleg amb Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural. Una entitat que també ha celebrat el 50è aniversari i que va sorgir de la necessitat col·lectiva de preservar un bé comú del nostre país: la llengua catalana. Òmnium Cultural segueix tenint raó de ser, ja que la nostra identitat lingüística encara es qüestiona i no té el tractament normalitzat que hauria de tenir. Des del començament del curs, la Institució Cultural del CIC s'ha adherit a la campanya per preservar la immersió lingüística a les nostres escoles.

Al llarg de l'any acadèmic, els alumnes que formen part de les escoles de la ICCIC tenen la possibilitat de completar la seva formació mitjançant diferents activitats que la Institució els proporciona a través dels seus docents. En són un exemple les conferències a càrrec de persones que els expliquen la seva experiència sobre temes de diversa índole, que formen part de la seva realitat professional. Aquestes activitats els donen l'oportunitat d'escoltar algú de fora que els permet reflexionar, rebre noves idees, fomentar la curiositat, argumentar amb criteri, desenvolupar la creativitat, etc. Es tracta, doncs, de propiciar situacions que, pel sol fet de ser fora del context habitual, donen una altra dimensió a l'aprenentatge dels nostres alumnes.

Treballem per un món en què la solidaritat i la diferència hi tenen cabuda i això només és possible si les generacions futures en tenen plena consciència i aprenen a viure amb aquestes oportunitats de compartir i oferir tot allò que saben fer, que pot ser molt útil i important per als qui ho necessiten. Les accions dels grups de voluntariat amb el Casal dels Infants del Raval, entre d'altres, o el coneixement d'altres institucions educatives, com Nexè Fundació, de la qual publiquem un article i que es defineixen així: "A Nexè tots som diferents, tots som especials", en són un exemple.

Volem que la nostra comunitat educativa sigui capaç de formar persones reflexives, coneixedores de les seves capacitats i, per tant, preparades per recórrer el seu camí deixant empremta o, per fer un símil, posant el seu propi segell. Persones emprenedores que no es conformin amb el present i pensin en futur, però amb uns valors i unes actituds que no tinguin data de caducitat.

Aquesta actitud institucional d'innovació, d'anàlisi, de reflexió i de mirada cap al futur, ens ha dut els darrers anys a accions que permeten el creixement del nostre projecte educatiu. Aquest curs és el de l'ampliació de l'Escola Thau Sant Cugat; una escola que era petita i que amb 15 anys ha anat creixent en nombre d'alumnes i d'espais escolars. L'Escola Thau Sant Cugat ha sabut donar resposta a la demanda educativa de moltes famílies del municipi i això ha fet que se n'hagi hagut de crear una tercera línia.

Com a Institució, tenim vocació d'ensenyar i alhora d'aprendre, de repensar el nostre passat i mirar cap al futur. Practiquem el compromís amb l'educació, amb el nostre país, amb el nostre alumnat i les seves famílies, amb tots els qui formen part d'aquesta comunitat educativa.

La Institució Cultural del CIC va avançant en la seva tasca amb l'equilibri entre el que ha estat, el que és i el que vol ser. Com el vers del poeta J. V. Foix -el 25è aniversari de la mort del qual es commemora enguany-, podríem dir "...m'exalta el nou i m'enamora el vell". Cal que la nostra tasca de cada dia arribi lluny i sàpiga on va.

Frederic Raurell
Director general